

Stórir áhugi fyri almennum orðaskifti

Oddagrein

BLAÐIÐ hevur við jøvnum millumbili gjørt vart við, hvussu stóran týdning almenna orðaskiftið hevur fyri demokratið. Vit hava í hesum sambandi eisini hýst øllum innsendum brøvum, viðmerkingum, sjónarmiðum osfr. Herfyri gjørdur vit so ta broyting at krevja fult navn undir hesi brøv.

HETTA hava vit havt sera góðar royndir av, og hevur tað eisini víst seg, at áhugin fyri at skriva í blaðið ikki er minkaður, síðani navn kvæddist undir brøvini, kanska heldur tvørturímóti.

MEN her er eitt stórt men. So nóg verður skrivað og so stórir er áhugin fyri at vera við í orðaskiftinum, at vit hava ikki fingið alt tað innsenda tilfarið í rættstundis. Tvs. at vegna plásstrót má tilfar oftani biða í fleiri dagar. Og í onkrum føri hevur tað ligið so leingi, at tað er vordíð óaktuelt. Vit biðja okkara lesarar halda okkum til góða. Hetta er ikki nokur haldbar stóða í longdini, og tí verður tað eisini arbeitt við at finna útvegir fyri at kunna bota um hesi viðurskifti, eitt nú við at prenta fleiri síður.

Í hesum viðfangi skulu vit eisini heita á okkara lesarar, sum vilja brúka blaðið, um at skriva stutt. Brøv og viðmerkingar, sum ikki fylla fleiri síður, hava betri møguleika at koma við. Lat tað annars verða sagt á hesum stað, at blaðið tilskilar sær rætt til at styttja innsenda tilfarið. Hetta er bæði rímiligt og rætt og sum so eisini uppgávan hjá einum blaði. Vit síggja annars fegin, at tit senda tilfarið á email ella á diskili, um hetta ber til.

VÓNANDI fáa vit í næstu framtíð betri umstøður at hýsa og seta upp brøv, viðmerkingar og sjónarmið. Til ta tíð fara vit at biðja tykkum hava tol. Vit royna sjálvandi at skapa umstøður fyri at fáa tilfarið við skjótast tilber. Broytingar og umbygging av teknisku deildini á blaðnum í løtuni fara eisini at skapa betri og rúmari umstøður í blaðnum sum frálíður. Við hesum fara vit at heita á lesararnar um framhaldandi at brúka blaðið og harvið eisini tryggja, at vit hava eitt livandi og breitt alment tjak um flest allar samfelagsspurningar.

Sosialurin

Viðmerking:

Eldru ríkin av bygdini

Samrøða við Jógvan Gregersen bygdaráðsformann í Gøtu í Sosialinum tann 6. mai: Harafrat visir bygdaráðsformaðurin á, at fleiri av teimum gomlu, hann hevur tosað við, als ikki ætla at flyta inn í nakað sambýli. Tey ynskja at búgva heima.

Henda nágreiniliga kann-ing um tórv til eldrarókt er ivalyst órsøkin til, at starvsbólkurin, sum valdur varð at tala sak teirra eldru fyri stuttari tíð síðan skrivliga fekk upplýst, at als eingin skipaður eldrapolitikur er í Gøtu kommunu. Millum línurnar kundi lesast, at tí vóru hyggjandi at bróta niður ta eldrarókt, sum teir triggir stigtakararnir Rigmor Thomsen, Haldis Eikholm báðar úr Norðragøtu og Esmar Jacobsen úr Syðrugøtu fingi í lag við at stovna eldrafelagið Gøtubrá tann 8. okt. 1994. Føroya Landsstýrið veitti felagnum bestu sómndir, men frá Gøtu bygdaráð var einki at heinta. Skuggavald í lónini og loki fleyg millum síðlar.

Bára fyra tímar um vikuna nýta tey gomlu húsið, upplýsir harra Jógvan Gregersen, borgarstjóri, hví ikki upplýsa, at bygdaráðið við síni koldu hond hevur forða felagnum at fremja ætlan sína í verki. Eitt lítið brot úr brævinum sum sent er bygdaráðnum hesum við-vikjandi.

Ein slík miðstøð kann nýtast til fleiri endamála, til gagn og gleði fyri okkara sambýli - avlásting - útskrivaðar sjúklingar, sum eina tíð

krevja eyka røkt og hvíld, tilboð um dagtilhald, ítriv og hugnaliga samveru - til útbering av mati til tey, sum hava tørv á tí, o.m.a. Húsið kundi soleiðis víðvirka til, at tey eldru kunnu stóðast longri í egnum heimi.

Gøtu kommunu hevur um 900 íbúgvir, harav sambært hagstovuni fyrati børn í væl skipaðari barnaansing.

Harra Jógvan Gregersen, borgarstjóri, um tú heldur teg til reglugerð frá yvirheilsunevndini um barnagarðar, so vilja 150 m² gólvídd ríkiliga nokta tørvinn. Samlað gólvídd á húsinum tekst um 450 m² hartil eigur kommunan lærarabúðina vídd 130 m², har er 2,5 m millum syllar t.v.s. at Gøtu kommunu eigur umleið 580 m² gólvídd, sum nýtast kunnu til kommunal endamála. Gev so barnagarðinum 180 m², tá eru 400 m² eftir.

Rúm er meira enn nóg mikið bæði til eldrarókt og barnagarð, men borgarstjórin er ítróttarmaður, ein frísk sál í einum frískum likami, og hetta er sportur, stuttligt at síggja, tá tey gomlu fara sjúkandi út um garðarnar. Hvussu er tað Nordahl Grieg sigur:

De stók frá sit hjem og kjøpte med andres tårer
fornøjelsen ved at herke et år eller kamsje to.

Ein sonn sjúklig gleði at kunna vísa seg sum eindaleys og valdsharra.

Jú, harra Jógvan Greger-



sen, borgarstjóri, í dag ert tú sjónskur at fáa eyga á. Öll bygdin sár teg, alt Føroya fólk sár teg, langt út um landoddarnar er navn títt kent, er ritað við rúnium í Føroya søgu.

Frá fyrireikingarnevndini til eldraárið kemur bókaverk, sum skal lýsa riðferð myndugleikanna av teim eldru og aldrandi.

Hvorji eru so hesi, harra Jógvan Gregersen, borgarstjóri, tú sambært tíðindabera tínum, sjálvan krossmessudag, lýsti útlagin at vera.

Hatta er í stóran mun dótur og synir teirra, sum sleipaðu tilfar til 1890 og 1929 skúlar, sum strevaðu og bygdu fyri eina tímalón, sum gekk undir heitinum pliktarbeði.

Hetta eru nakrar av teimum, sum við toling skaptu figging til tann tá nógv umtalaða skipstroyggjtolarin, sum meira enn annað gjordi, at tú nakrantíð varð loystur úr reivi.

Harra borgarstjóri, legg teg á knæ, fálða hendurnar og takka tínum skapara, sum sendi háa fólkini at rúmka tær ræsur.

Lat tey so fara stettandi út um bogardarnar at søkja sær skýli hjá grannakommunum, men tú harra Jógvan Gregersen, borgarstjóri, stendur eftir í søguni, eisini um túsund ár.

Søgan endurtekur seg - trúarstríð, og øll minnast søguna um dapra leikin á helluni í Dímum. Havi tíð altíð roynt at borið yvir við tilætlaðu niðingsgerðini móti dreingjunum, tí Tróndur var heiðin blótmaður og kendi ikki til annað enn myrkusins síðalæru, men ár 1999, lýst sum ár teirra eldru um allan heim og so hetta. Tey eldru ríkin úr kommunum. Hvor eigur eitt forsvar fyri slíkum, uttan so, at makt ella rættari maktmisbrúk er rættur í sjálvum sær.

Harra Jógvan Gregersen, borgarstjóri, fáur, um nakar, trý uppá títt Soria Moria slott um fyra ár.

Á helluni í Dímum var tó ein hóast blótmaður og heiðin, sum bótta fyri. Her eigur Føroya landsstýri at royna seg, ella er eingin Svinoyar-Bjarni í okkara kristna landi í dag.

Petur E. Mikkelsen
Syðrugøta

Sannleiki og lygn

Las stutta grein, sum Jens Pauli Heinesen skrivaði í Sosialinum 11.5. Hansara eyknevni fyri tey trúgvandi, at tey eru »fundamentalistar«, lati eg fara framvið. Vit, sum kenna tey trúgvandi vita, at hetta sigur meira um Jens Paula sjálfan, enn um tey trúgvandi.

Tað sum eg í veruleikanum vil viðmerkja er, at tað er blivið næstan móti at hava eina »forbronglaða« hugsan um skrifturnar. Tað vil siga eina hugsan, sum sigur, at einhvor kann leggja út skrifturnar so, at teir passa inn í hansara lív. Gud er góður, so leingi »hann akta meg«. At eg skal gera sum Gud sigur, kemur hesum menniskjum ikki til hugs.

Gud er skaparin. Hann hevur skapað alt sum til her. Tað stendur um Gud, at tær hægst verður ein himni, sum hava nógva ferðir stórra vald enn nakar kongur ella forseti á jörðini nakrantíð kemur at hava, falla á sína ásjón og tilbíðja Gud nátt og dag!

Tað er eymleikan og undirgevanina undir Guds vilja hjá teim trúgvandi, ið mong

ikkil tola. Og so skal tað skírast okkurt ljótt. Og hví ikki brúka tað ljótasta, tað sum teir ringast yvirgangskropparnir á jörðini verða skírdir? Er hetta rættvíst um friðarlig og friðarelskandi menniskju? Nei, tað haldi eg ikki. Tí sigi eg, at tilík skíran sigur meira um skíraran, enn um tannskírd. Og so nokk um tað.

Annars er bíblían Guds boð til okkara. Jesus er Harrin. Kongur konganna og Harri harranna. Honum skulu vit lýða. Og hansara orð eru greið. Tann, sum tekur við Gølgataoffrinum, er frelstur. Tann, sum vakrar tað fer fortapt, fer í helviti. Hetta eru geið boð, og hetta er tað, øll trúgvandi eru sett at boða.

Jens Pauli endurgevur William Heinesen, sála, fyri at kalla lærna um helviti, »ta ljótastu lærna, ið til er«. - Og hon forkenar bert at verða varðveitt í spritti. Nú veit eg ikki, um tröllini hjá William vóru vakrari - Men lærna um helviti hava vit frá Kristusi sjálfum. Ikki vit, men Kristus, hann, sum hevur alt vald á himni og á jörð, segði okkum um himm-

al og helviti. Skulu vit so tuga?

Vit eru boðberar í Kristi stað. Vit siga við Kristusi: Verði sátt við Gud! Soleiðis sigur apostolurin. Um tað skal vera hugsanin, at vit skulu taka alt burtur úr skriftunum, sum okkum ikki hóvar, so gevi eg lítið fyri kristnina. Tá er hon ikki vorðin annað enn lygnarar og falsarar. Og annað eru tey, sum ger slíkt ikki.

Hetta vilja vit ikki vera! Vit vilja, við øllum mildni og kærleika, siga frá um helviti. Men ikki minst, at tað er ein vegur uttan um helviti: Jesus Kristus! Og hansara verk á Gølgata. Uttan Jesus kemur eingin í himmalin.

Kristus hevur sent okkum út at boða HANSARA boðskap. Ikki OKKARA boðskap. Um vit leggja helviti burtur úr, tá er tað ikki Kristi boðskapar longur, og tískil ikki kristindómur, men svikalæra vit boða. So einfalt er tað.

Eg eri bangin fyri, at sendu vit hesi sokallað nýghugsandi menniskjuni út at keypa breyð til hungandi fólk, so

komu tey aftur við gróti, og hildu seg hava gjørt eina góðgerð. Annarleiðis kann eg ikki skilja greinina. Eg loyvi mær at gera hesa viðmerking alment, tí hann kom fram við sínum pástandi alment. Tað sum Kristus sendi okkum út at boða, mugu vit ikki boða! Menniskju tola tað ikki! Er hetta ikki at gera sum strutsurin? Stinga hövðið í sandin, fyri ikki at síggja veruleikan í eyguni? Hvor vísdómur er í tí?

Er helviti til, so er tað til, og so skal tað ikki tigast burtur! Jesus sigur, at tað er til, og tað er grundgeving nokk fyri meg og øll trúgvandi. Amen!

Leggja vit helviti burturúr, so kann eg víssa ein og hvønn um, at tá koma mangar sálir at rópa úr helviti til okkara, tó at vit ikki hoyra tey: Hvi lugu tit fyri okkum um helviti? Hvi søgdu tit okkum ikki um hetta ræðuliga stað, so vit kunnu verða frelst frá tí?

Hetta, mín kær vinur, er grundin til, at vit eisini boða um helviti, umframt tað, at Kristus boðar okkum at gera tað. Ikki tí tað er stuttligt, men tí tað er satt!

Sonni Jacobsen